

Skatteministeriet
Den

2004-618-0045

Til
Folketingets Skatteudvalg

Med henblik på samrådet 10. november 2004 følger vedlagt aktuelle notater om skattepunkterne på dagsordenen for rådsmøde (ECOFIN) den 16. november 2004

Kristian Jensen

/ K. Aasberg Karlsen

Aktuelle notater vedr. skattepunkter på rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004

Foreløbig oversigt over rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004

1. (evt.) Wim Kok rapport – opfølgning fra DER
2. Stabilitets- og vækstpagten
 - a) Styrkelse, klargøring og bedre implementering af Stabilitets- og vækstpagten – 'Key issues' papir
 - b) Græsk statistik samt proceduren for uforholdsmæssigt store underskud – opfølgning på henstilling til grækenland jf. Traktatens artikel 104(7)
3. De finansielle perspektiver 2007-2013 – egne ressourcer
Orienterende debat
4. Finansielle tjenesteydelser
 - a) Finansiell integration – opfølgning på den finansielle handlingsplan
Rådskonklusioner
 - b) 'Clearing and Settlement'
Rådskonklusioner
 - c) Vurdering af Lamfalussy-processen
Rådskonklusioner
5. Moms
 - a) 'One stop shop'
Information ved Kommissionen
 - b) Direktiv om nedsat moms
6. (evt.) Forebyggende toldsamarbejde mod hvidvaskning af penge
7. Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet (**a-punkt**)
8. Udvidelse af voldgiftskonventionen (**a-punkt**)
9. Adfærdskodeks til voldgiftskonventionen (**a-punkt**)
10. Komitologi-ændringer i finansielle direktiver (**a-punkt**)

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende dagsordenspunkter, der skønnes at vedrøre Skatteudvalgets ansvarsområde:

5. Moms
 - a) 'One stop shop'
 - b) Direktiv om nedsat moms

6. (evt.) Forebyggende tolsamarbejde mod hvidvaskning af penge
7. Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet (**a-punkt**)
8. Udvidelse af voldgiftskonventionen (**a-punkt**)
9. Adfærdskodeks til voldgiftskonventionen (**a-punkt**)

Dagsordenspunkt 5 a):

Moms: 'One stop shop'

Kommissionen har fremsat forslag til:

- ændring af direktiv 77/377/EØF (6. momsdirektiv) med henblik på forenklinger af momsforpligtelser,
- ændring af direktiv om ordninger for godtgørelse af moms til afgiftspligtige personer, som ikke er etableret på medlemsstatens område, men er etableret i en anden landsstat (8. momsdirektiv), og
- ændring af forordning 1798/2003 om administrative samarbejdsordninger nødvendige for funktionen af one-stop systemet og for godtgørelsen af moms til afgiftspligtige personer, som ikke er etableret på medlemsstatens område, men er etableret i en anden medlemsstat.

Baggrund og indhold

Kommissionen vurderer, at virksomheder med momsforpligtelser i andre medlemslande end deres eget har betydelige administrative byrder. Endvidere er reglerne i 8. momsdirektiv for godtgørelse af købsmoms afholdt i et andet medlemsland så administrativt omfattende, at mange virksomheder ikke anmoder om godtgørelsen.

Forslaget sigter mod at lette de administrative byrder for virksomheder, der ikke er etableret i det medlemsland, hvor de foretager momspligtige aktiviteter. Forslaget indeholder følgende elementer:

- A. Udvidet brug af omvendt betalingspligt
- B. Indførsel af et one-stop system
- C. Indførsel af et godtgørelsessystem til afløsning af 8. momsdirektiv
- D. Harmonisering af fradragsretten
- E. Forenkling af fjernsalgsreglerne
- F. Ændringer i særordningen for små virksomheder.

Forslaget indebærer ændringer i 6. momsdirektiv for så vidt angår punkt A, B, D, E og F. Derudover foreslås et nyt direktiv til erstatning af 8. momsdirektiv, punkt C. Endelig vil en gennemførelse af punkt B og C også kræve ændringer i forordningen om administrativt momssamarbejde.

Nedenfor præsenteres de enkelte elementer i detaljer.

Ad. A. Udvidet brug af omvendt betalingspligt, business-to-business (B2B)

Der er i dag omvendt betalingspligt ved en del transaktioner mellem afgiftspligtige personer (B2B) i forskellige EU-lande. Det vil sige, at køber – i stedet for sælger - skal indbetale moms i købers hjemland (forbrugslandet). Fordelen ved omvendt betalingspligt er, at sælger fritages for at skulle momsregistreres og indbetale momsen i købers hjemland.

For visse typer af B2B-transaktioner er det obligatorisk for medlemslandene at anvende omvendt betalingspligt, for andre typer er det frivilligt.

Kommissionen foreslår, at udvide den obligatoriske brug af omvendt betalingspligt til også at omfatte transaktioner med:

- varer, der installeres/samles af eller på vegne af sælger
- ydelser i forbindelse med fast ejendom, art. 9(2)a, herunder ydelser fra ejendomsmæglere, ejendomshandlere og sagkyndige, samt ydelser vedrørende forberedelse eller samordning af byggearbejder
- ydelser angivet i art. 9(2)c, som omfatter:
 - virksomhed indenfor kulturel aktivitet, sport, kunst, videnskab, undervisning og underholdning,
 - virksomhed knyttet til transport, såsom lastning, losning og omladning, sagkyndig vurdering af løsørestande og

arbejde udført på løsøregenstande
transaktioner med en køber, der er en momsregistreret afgiftspligtig person.

Imidlertid medfører omvendt betalingspligt og det forhold, at sælger ikke længere er momsregistreret i købers land, at sælger ikke umiddelbart kan fratække moms af eventuelle indkøb i dette land – men i stedet må søge om godtgørelse efter 8. momsdirektiv. Derfor har Kommissionen foreslået ændrede og forenklede regler for denne godtgørelse, jf. punkt C.

Ad B. Indførsel af et one-stop system

Efter gældende regler skal en virksomhed, der sælger varer eller ydelser, som momsberigtiges i købers land, momsregistreres m.v. i dette land (forbrugslandet) bortset fra i de tilfælde, hvor der bruges omvendt betalingspligt i B2B-salg. Sælger virksomheden til mange forskellige EU-lande vil den skulle registreres i dem alle og leve op til en række forskellige krav i landene.

Siden 2003 har det været muligt for virksomheder i 3. lande, der sælger e-handelsydelser til private forbrugere (Business-to-Consumer, B2C) at registrere virksomheden i ét EU-land, hvorefter virksomheden via myndighederne i dette land elektronisk kan foretage momsangivelser til alle medlemslande i EU. Dette system med én indgang til alle EU-lande kaldes et one-stop system.

Kommissionen foreslår, at one-stop systemet fra medio 2006 udvides til også at omfatte virksomheder i EU-medlemslande, der sælger varer og ydelser, som momsberigtiges i forbrugslandet både for så vidt angår salg til virksomheder og til private, B2B og B2C.

Ligesom i det nuværende one-stop system skal momsangivelser foretages hos én myndighed for salg til alle EU-lande, og for virksomheder i EU gælder, at indgangen til systemet er hjemlandets myndighed. For at undgå omfattende pengeoverførsler mellem medlemslandenes myndigheder foreslår Kommissionen, at virksomhederne selv skal foretage momsbetalingerne direkte til de relevante medlemslandes myndigheder.

Kombinationen af udvidet omvendt betalingspligt, jf. punkt A, og et nyt one-stop system vil betyde, at virksomheder i EU, der foretager momspligtige transaktioner i andre medlemslande end hjemlandet enten vil være omfattet af obligatorisk omvendt betalingspligt, hvor køber er ansvarlig for momsbetalingen, eller have mulighed for at anvende one-stop systemet.

Kommissionen foreslår, at brugen af one-stop systemet bliver valgfrit således, at de virksomheder der ønsker at være momsregistreret i flere EU-lande kan være det.

Kommissionen foreslår endvidere, at der laves et harmoniseret regelsæt for angivelser i one-stop systemet, herunder kvartalsvis angivelse, ensartet angivelsesformular og ensartede regler for betaling og godtgørelser. Kommissionen fremhæver, at de ensartede regler i one-stop systemet ikke nødvendiggør harmonisering af medlemslandenes regler for nationale angivelser m.v.

Indførsel af det nye one-stop system kræver ændringer i 6. momsdirektiv samt for så vidt angår informationsudvekslingen m.v. ændringer i forordningen om administrativt samarbejde.

Ad C. Indførsel af et godtgørelsessystem til afløsning af 8. momsdirektiv

En momspligtig virksomhed, som foretager et indkøb (en momsbelagt omkostning) i et medlemsland, hvor virksomheden ikke er registreret - og derfor ikke har mulighed for at få momsfradrag - kan søge om godtgørelse af momsen på indkøbet i det pågældende land på baggrund af det 8. momsdirektiv. Procedurene omkring godtgørelsesansøgninger efter direktivet er imidlertid så administrativt omfattende, at mange virksomheder ikke søger godtgørelserne.

Kommissionen har tidligere foreslået en grænseoverskridende fradragsret. Der har ikke kunne opnås enighed om forslaget, hovedsagelig fordi det indebærer, at fradragsretten skulle gives efter reglerne i det land, hvor virksomheden er etableret, i stedet for efter forbrugslandets regler.

C:\Documents and Settings\af\Lokale indstillinger\Temp\skatteudvalget.doc.DOC

Kommissionens foreslår nu en modernisering af godtgørelsesprocedurerne i 8. momsdirektiv, således at fradragsretten stadig følger reglerne i forbrugslandet. Den involverede virksomhed skal sende en elektronisk anmodning til myndighederne i hjemlandet, med oplysninger om relevante faktura. Myndighederne verificerer, at virksomheden er momspligtig og videresender anmodningen til forbrugslandets myndighed, som sender det anmodede beløb direkte til virksomheden.

Ønsker forbrugslandets myndighed at foretage yderligere kontrol af anmodningen, herunder kontrol af de originale fakturaer m.v. vil dette skulle ske gennem reglerne for administrativt samarbejde mellem medlemslandene.

Moderniseringen kræver – ligesom one-stop systemet under punkt B - ændringer i forordning om administrativt samarbejde (1798/2003), idet der skal laves et elektronisk system for elektroniske udvekslinger af de relevante dokumenter og informationer. Det elektroniske system går under benævnelser VIES II.

Ad D. Harmonisering af fradragsretten for momsudgifter

Der er store forskelle i medlemslandenes regler for fradragsret af momsudgifter i forbindelse med specielt personbiler, hotelophold, bispisning, luksusvarer, underholdning og repræsentation. Dertil kommer, at de lande, der havde begrænsninger i fradragsretten ved vedtagelsen af 6. momsdirektiv med de gældende regler har haft mulighed for at bibeholde dem (stand still). Dog kan landene ikke vedtage yderligere begrænsninger, og hvis et land en gang har lempet en begrænsning (givet mere i fradragsret) kan den begrænsede fradragsretsregel ikke genindføres. Kommissionen har tidligere fremsat forslag til en harmonisering af fradragsretsreglerne i EU, men der har ikke kunnet opnås enighed.

Kommissionen anfører, at det i det foreslåede moderniserede godtgørelsessystem, jf. punkt C, ikke er nødvendigt med en harmonisering af fradragsretsreglerne. Imidlertid vil det være fordelagtigt at afgrænse de udgiftsområder, hvor fradragsretten kan variere mellem medlemslandene. For alle andre udgifter vil de normale fradragsretsregler gælde i alle EU-lande, og eventuelle stand still bestemmelser vil bortfalde.

Kommissionen foreslår, at medlemslandene selv kan fastsætte og ændre fradragsretten for udgifter til :

- biler, både og fly,
- rejser, overnatninger, mad og drikke,
- luksusvarer, underholdning og repræsentation,
- varer og ydelser, hvor over 90 pct. af den samlede anvendelse af dette gode er privat eller uvedkommende for driften af virksomheden på anden vis.

Ad E. Forenkling af fjernsalgsreglerne for salg til private og ikke-momsregistrerede virksomheder (B2C)

Med det indre marked i 1993 blev der - for at undgå konkurrenceforvridning som følge af medlemslandenes forskellige momssatser – vedtaget særlige fjernsalgsregler. De medfører, at varesalg til privatpersoner og ikke-momsregistrerede virksomheder i et andet EU-land er momspligtigt i købers land (forbrugslandet). Der er to undtagelser fra denne hovedregel:

- hvis det årlige varesalg til et andet EU-land er mindre end et nationalt fastlagt beløb på mellem 35.000 og 100.000 Euro, kan sælger vælge mellem at momsberigtige salget i oprindelses- eller forbrugslandet.
- hvis varerne er punktafgiftspligtige, dvs. alkohol, vin mv. Her skal al moms betales i købers land.

Kommissionen vurderer, at virksomheder med salg til en række EU-lande må bruge betydelige

administrative ressourcer på at overvåge salget til de enkelte lande og sikre, at salget ikke overstiger de nationale fjernsalgsgrænser.

Kommissionen foreslår, at der fastsættes én samlet grænse for fjernsalg til andre EU-lande på 150.000 Euro pr. virksomhed. Overskrides denne grænse skal virksomheden indbetale moms i forbrugslandene. Kommissionen foreslår endvidere, at virksomhederne fortsat skal have mulighed for at vælge forbrugslandbeskatning uanset salgets størrelse.

Forslaget indebærer, at hvis virksomheden skal betale moms i forbrugslandet, må virksomheden - som i dag - sørge for indbetaling af moms i de EU-lande, hvor den ikke er etableret, f.eks. ved brug af one-stop systemet, jf. punkt B.

Man kunne argumentere for, at introduktionen af et one-stop system kan fjerne behovet for fjernsalgsgrænsen, idet systemet medfører, at der kan ske elektroniske momsbetalinger via eget lands myndighed og dermed kan momsregistrering i forbrugslandene undgås. Kommissionen vurderer, at det er hensigtsmæssigt at bibeholde en grænse af hensyn til de små virksomheder, der kan have begrænset adgang til elektroniske løsninger. De vil dermed kunne fortsætte med kun at betale moms i eget land.

Ad F. Ændringer i samordningen for små virksomheder

Der findes i dag regler for momsfrigørelse af små virksomheder i 6. momsdirektiv. Reglerne for, hvornår en virksomhed anses for lille ses i forhold til virksomhedens samlede årlige omsætning. Der er stor variation i definitionen af en lille virksomhed mellem de forskellige EU-lande. Således har nogle medlemslande en lav omsætningsgrænse, f.eks. Danmark med 50.000 kr., mens andre lande har en relativ høj omsætningsgrænse, f.eks. UK med knap 700.000 kr. Dertil kommer, at visse lande kan pristalsregulere deres grænse, mens andre ikke kan. Med de gældende regler, er der ulige vilkår for medlemslandene til at definere størrelsen af en lille virksomhed, der kan momsfritages.

Kommissionen foreslår, at der fastsættes en øvre grænse for den årlige omsætning i momsfritagne virksomheder på 100.000 Euro (743.260 kr.). Medlemslandene vil have mulighed for at fastlægge et lavere niveau og for at fastsætte forskellige grænser for forskellige grupper af afgiftspligtige.

Retsgrundlag

Alle tre forslag er fremsat i henhold til Traktatens artikel 93. Det indebærer, at forslagene skal vedtages med enstemmighed.

Høring

Forslagene vil blive sendt i høring til relevante erhvervsorganisationer.

Proportionalitets- og nærhedsprincippet

Der er tale om forslag, der har til hensigt at lette virksomhedernes grænseoverskridende handel og dermed funktionen af det indre marked. Det vurderes, at forslagene er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Samfundsøkonomiske, administrative og statsfinansielle konsekvenser

Konkrete skøn for de statsfinansielle konsekvenser er endnu ikke foretaget, men følgende kan bemærkes:

- De nye – og for virksomhederne mindre administrationstunge - regler for godtgørelse af moms afholdt i andre EU-lande forventes at medføre et vist tab for statskassen.

- Brugen af one-stop systemet vil give visse tab for statskassen på grund af, at mange virksomheder får længere kredittid, idet systemets afregningsperioder er 3 måneder – efter

normale danske regler har store virksomheder måneden som afgiftsperiode.

One-stop systemet er en forudsætning for, at der fremover kan foretages ændringer som indebærer, at moms ved grænseoverskridende salg til private kunder i andre EU-lande som hovedregel skal betales i forbrugslandet og ikke som nu i sælges land. Sådanne ændringer må forventes på sigt at give Danmark et merprovenu.

Imidlertid trækker den foreslåede ændring af fjernsalgsgrænsen i modsat retning. Den kan medføre provenutab for statskassen, idet salg af varer fra andre lande i større omfang kan blive momset i salgslandet i stedet for - som det er tilfældet nu - her i landet.

For så vidt angår administrative konsekvenser, skønnes, at ToldSkat får engangsudgifter til etablering af one-stop systemet og det tilknyttede informationsudvekslingssystem. Eventuelle merudgifter forventes afholdt inden for de eksisterende rammer.

Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Der er endnu ikke foretaget skøn over konsekvenserne for erhvervslivet. Imidlertid må det formodes, at såvel forslaget om one-stop systemet og nye regler for godtgørelse vil lette virksomhederne administrativt, øge momsfradragene og gøre EU-handel mere attraktivt.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslagene vil kræve ændringer i momslovens regler for godtgørelse af moms til udenlandske virksomheder, i reglerne for fjernsalg af varer og i visse af reglerne for omvendt betalingspligt.

Tidligere forelæggelser for Folketinget

Forslagene har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg eller Skatteudvalg.

Dagsordenspunkt 5 b):**Direktiv om nedsat moms
(KOM(2003)397)**

Der ventes på rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004 på fransk foranledning endnu en drøftelse af forslag til ændret direktiv om nedsat moms [KOM(2003) 397] og herunder også et spørgsmål om mulighed for nedsat moms på restauranydelser i Frankrig.

Sagen blev senest drøftet i rådet (ECOFIN) den 9. marts 2004.

Baggrund

Kommissionen har fremsat forslag til ændret direktiv om nedsat moms [KOM(2003) 397] med henblik på at forenkle, rationalisere og reducere området for nedsat moms i EU samt sikre en ensartet behandling af medlemsstaterne, herunder også de nye tiltrædende lande.

Rådet (ECOFIN) udskød på mødet den 25. november 2003 beslutningen vedrørende forslaget til ændret direktiv om nedsat moms, herunder bilag H, der lister de varer og ydelser, hvor medlemslandene har mulighed for at anvende nedsatte momssatser på minimum 5 pct. i modsætning til den ordinære momssats på minimum 15 pct., og enedes om at opfordre Kommissionen til at fremsætte forslag om at forlænge forsøgsordningen vedrørende arbejdskraftintensive tjenesteydelser (bilag K), der ellers udløb den 31. december 2003, i yderligere to år. Ordningen angår 9 af de 15 ”gamle” medlemslande. Kommissionens forslag herom blev vedtaget på rådsmødet (ECOFIN) den 10. februar 2004 som a-punkt.

Kommissionen har endvidere i april 2004 fremsat forslag om, at de ”nye” medlemslande, der ønsker det – det er Polen og Tjekkiet – får mulighed for også at anvende den omtalte forsøgsordning, så længe den løber [KOM (2004) 295 og 296].

For så vidt angår selve forslaget til ændret direktiv om nedsat moms, herunder bilag H, var der i forbindelse med Det Europæiske Råd den 12.-13. december 2003 en uformel drøftelse herom blandt ECOFIN-ministrene. Drøftelserne fortsatte på rådsmøderne (ECOFIN) den 20. januar, 10. februar og 9. marts 2004, hvor der ikke blev truffet konklusioner.

Frankrig har under drøftelserne fremført ønske om, at der gives mulighed for nedsat moms på restauranydelser. I forbindelse med det tysk-fransk-britiske topmøde den 18. februar 2004 i Berlin gav den tyske kansler Schröder angiveligt den franske præsident Chirac tilsagn om, at Tyskland ikke vil modsætte sig, at Frankrig fra den 1. januar 2006 kan indføre nedsat moms på restauranydelser.

På rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004 ventes endnu en drøftelse af Kommissionens forslag samt eventuelt af den tysk-franske aftale.

IndholdKommissionens forslag

Det gældende regelsæt for nedsat moms har grundlag i dels det nuværende bilag H til

6. momsdirektiv, dels en række særordninger, der giver visse medlemslande mulighed for at anvende nedsatte satser – i enkelte tilfælde 0-sats – på visse varer eller ydelser, som ikke er nævnt bilag H, og dels bilag K.

Kommissionen foreslår, at medlemslandenes mulighed for at anvende nedsatte momssatser på visse varer og tjenesteydelser fremover alene har grundlag i et ændret bilag H, og at såvel de nationale særordninger som bilag K således ophører, idet dog visse af de heri indeholdte varer og ydelser overføres til dette ændrede bilag H.

Visse medlemslande mister således ifølge Kommissionens forslag retten til nedsatte momssatser på varer og ydelser, som ikke fremgår af den nye liste H, fx børnetøj, alkoholholdige drikkevarer samt visse dæk og cykel- og motorcykelhjelme, og lande, der i dag anvender 0-satser eller stærkt reducerede satser (1-4%) på visse varer og tjenester i kraft af særordninger, vil kun kunne fortsætte dermed, hvis disse varer og tjenester er nævnt i det ændrede bilag H.

Det følger endvidere af Kommissionens forslag, at visse medlemsstater kan opretholde særligt lave satser i visse områder (øer, fjernt liggende områder – f.eks. Portugal for så vidt angår Madeira og Azorerne), men ordningen begrænses til varer og ydelser, der forbruges i disse områder. Ordningen kan således ikke længere anvendes på salg ud af områderne til forbrug uden for områderne.

Endelig foreslår Kommissionen at præcisere reglerne om anvendelse af bilag H i overensstemmelse med EF-Domstolens praksis. Det betyder, at et medlemsland ikke behøver at anvende nedsat moms for en hel kategori i bilag H, men kan begrænse det til dele heraf i det omfang, dette ikke medfører konkurrenceforvridning.

Der foreslås følgende indholdsmæssige ændringer i kategorierne i bilag H:

- I kategori 4 (medicinsk udstyr m.v.) indsættes ”hjælpemidler til handicappede”.

- I kategori 10 (boliger) ophæves betingelsen om, at leverancerne sker som led i en socialpolitik, idet betingelsen har vist sig vanskelig at anvende. Den gældende kategori omfatter ”levering, opførelse, reovering og ombygning” af boliger. Dette udvides med ”udlejning”.

- Endelig videreføres i denne kategori – fra forsøgsordningen vedrørende arbejdskraftintensive tjenester – ”reparation og vedligeholdelse samt rengøring” af boliger.

- Som kategori 12 indsættes ”levende planter, blomstervarer (herunder løg, afskårne blomster og pyntegrønt) og træ til brændsel. Som led i en særordning anvender 11 medlemslande i øjeblikket i varierende udstrækning nedsat moms på disse vareområder.

- Som kategori 14 indsættes ”restaurationsydelser”. 8 af de nuværende 15 medlemslande har i dag ifølge særordninger ret til at anvende nedsat moms for restaurationsydelser.

- Kategori 19 (renholdelse af gader, renovation og behandling af affald) udvides med kloakarbejde og genbrug af affald.

- Som kategori 20 indsættes ”levering af el, gas og varme”. Efter gældende regler har

alle lande ret til at anvende nedsat moms for el og gas, men kun efter forudgående godkendelse fra Kommissionen. Denne godkendelse bortfalder således. ”Varme” tilføjes, fordi dette er meget sammenligneligt med el- og gasleverancer.

Overordnet er det Kommissionens opfattelse, at bilag H i den foreslåede udformning ikke vil medføre konkurrenceforvridning mellem medlemslandene. Derimod mener Kommissionen, at de særregler om nedsat moms, som bortfalder ved forslaget, har givet anledning til konkurrenceforvridning.

Den tysk-franske aftale

Det er fortsat ikke klart, hvad den tysk-franske aftale fra den 18. februar 2004 præcist består i, og hvordan den er tænkt udmøntet. Der er formentlig tale om et tysk tilsagn om ikke at ville blokere for tildeling af en national særordning for Frankrig vedrørende nedsat moms på restaurantydelser gældende fra 2006 – efter samme overordnede model som de gældende særordninger for otte lande vedrørende nedsat moms på restaurantydelser – snarere end en aftale om, at restaurantydelser bør indgå i et ændret bilag H som foreslået af Kommissionen.

Retsgrundlag

Kommissionens forslag har hjemmel i Traktatens artikel 93, som kræver vedtagelse med enstemmighed. Dog har Kommissionen foreslået Tiltrædelsesaktens art. 57 (vedtagelse med kvalificeret flertal) som retsgrundlag for forslaget vedrørende Polen og Tjekkiet.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Vedtagelse af Kommissionens forslag vil ikke kræve ændring af momsloven, idet Danmark ifølge det foreliggende forslag kan opretholde 0-satsen for aviser. Muligheden for at anvende nedsat moms vil fortsat være frivillig.

Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens forslag betyder, at det stadig er valgfrit for medlemslandene at anvende nedsat moms. Endvidere vil Danmark ifølge forslaget kunne opretholde 0-satsen for aviser. Den del af forslaget har derfor som udgangspunkt ingen samfundsøkonomiske, administrative eller statsfinansielle konsekvenser.

Ophævelsen af muligheden for at sælge teleydelser med særlig lav moms fra visse territorier i visse medlemslande til forbrugere bl.a. her i landet, ventes at ville modvirke risikoen for provenutab, som følge af et eventuelt stigende grænseoverskridende salg.

Forslaget skønnes ikke at få administrative konsekvenser eller økonomiske omkostninger for erhvervslivet.

Generelt vil en reduktion af afgiftsmæssig forvridning og differentiering i andre lande styrke det indre marked og samhandlen.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionens forslag skønnes ikke at påvirke medlemslandenes afgiftskompetence ud over, hvad der er nødvendigt for det indre markeds funktion. Sagen skønnes derfor at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Høring

Der er modtaget høringssvar fra Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Industri, Håndværksrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Center for Ligebehandling af Handicappede, Kommunernes Landsforening, Dansk Energi, Danske Fjernvarmeværkers Forening, Horesta og Danske Dagblades Forening.

Det nævnes i flere af de indkomne høringssvar, at man generelt er positiv over for direktivforslaget. Enkelte er kommet med forslag til varer og ydelser, der bør omfattes af listen. Det kan bl.a. nævnes, at Håndværksrådet ønsker forslaget udvidet med anlægsgartnerarbejde og flere andre håndværksfag. Håndværksrådet skriver, at nedsat moms kan bruges som et middel til at bekæmpe sort arbejde. Under alle omstændigheder støtter Håndværksrådet direktivforslaget, uanset om Danmark ønsker at anvende nedsatte satser.

Omvendt anfører Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i deres høringssvar, at forsøgsordningen vedrørende nedsat moms på arbejdskraftintensive ydelser kun i begrænset omfang har resulteret i lavere priser, og at forsøgsordningen heller ikke har givet nogen signifikant beskæftigelsesvirkning. Derfor mener Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at beskæftigelses-, sociale og andre formål bør fremmes med andre virkemidler end momsen.

Advokatrådet, Danske Fjernvarmeværkers Forening og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har ikke bemærkninger til forslaget vedrørende Polens og Tjekkiet's deltagelse i forsøgsordningen. Dansk Industri udtaler, at organisationen ikke har tekniske bemærkninger mens Foreningen af registrerede revisorer støtter dette forslag.

Tidligere forelæggelser

Grundnotat af 3. september 2003 er oversendt til Folketingets Europaudvalg. Sagen blev endvidere forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. oktober 2003, forud for rådsmødet (ECOFIN) den 25. november 2003 (til forhandlingsoplæg), og forud for rådsmøderne (ECOFIN) den 20. januar, 10. februar og 9. marts 2004. Grundnotat og supplerende grundnotat om forslaget vedrørende Polen og Tjekkiet er oversendt til Folketingets Europaudvalg henholdsvis den 30. april og den 28. juni 2004.

Dagsordenspunkt 6:

Forebyggende toldsamarbejde mod hvidvaskning af penge (KOM(2002)328/KOM(2003)371)

Baggrund

På rådsmødet RIA/ECOFIN, den 17. oktober 2000 blev det konkluderet, at "overvågning af overførsler af kontante pengebeløb over grænserne kan styrke den daglige bekæmpelse af hvidvaskning". Endvidere blev Kommissionen opfordret til at undersøge mulighederne for "at forelægge et forslag om at skabe større sammenhæng mellem og styrke de gældende nationale bestemmelser....., samt tilrettelægge udveksling af information". På rådsmødet RIA/ECOFIN den 16. oktober 2001 fremlagde Kommissionen en mundtlig rapport.

Kommissionen fremlagde i 2002 et forslag og en rapport om kontrol med grænseoverskridende overflytninger af likvide midler. En undersøgelse foretaget af medlemslandes toldmyndigheder fra september 1999 til februar 2000 viste, at der er tale om grænseoverskridende flytning af betydelige likvide midler, som kunne omfatte hvidvaskning af penge (operation "Monneypenny"). Undersøgelsen kortlagde også store forskelle mellem kontrolforanstaltningerne i forskellige medlemslande hvilket giver lakuner, der kan benyttes af kriminelle.

Kommissionen påpeger, at der i dag ikke er nogen kontrol, som gør det muligt at kontrollere overflytninger af likvide midler ved Fællesskabets grænser. Kommissionen fremhæver, at begivenhederne den 11. september 2001 har forstærket kontrollen af pengeoverførsler via pengeinstitutter, hvorfor brugen af likvide midler meget vel kan være blevet mere udbredt.

Kommissionen finder det derfor nødvendigt at supplere hvidvaskningsdirektivet (Rådets direktiv 91/308/EØF) med foranstaltninger, der har til formål at indføre kontrol med de betydelige likvide midler, der passerer Fællesskabets ydre grænse. Kommissionen finder endvidere, at effektive kontrolforanstaltninger vil kræve udveksling af oplysninger mellem medlemsstater, der berøres af mistænkelige overflytninger.

Kommissionen konkluderer således, at hvidvaskning af penge og deres betydning som middel til at finansiere international kriminalitet og terrorisme gør det nødvendigt at koordinere kontrollen af overflytning af kontante pengebeløb til og fra EU.

Indhold

Det forslag, der vil blive forelagt ministerrådet indeholder flere ændringer i forhold til det oprindelige forslag (KOM(2002)328). Nedenfor beskrives forslaget som det foreligger nu.

Artikel 1 fastlægger formålet med forordningen, og angiver at denne forordning komplementerer bestemmelserne i hvidvaskningsdirektivet ved at fastlægge harmoniserede regler for de kompetente myndigheders kontrol med penge, der kommer ind i eller forlader Fællesskabets toldområde. Desuden angives, at forordningen ikke er til hinder for nationale bestemmelser for kontrol af penge der krydser de indre EU-grænser.

Artikel 2 indeholder en række *definitioner* af "EU's toldområde", "Kompetent myndighed" og af begrebet "likvide midler".

Artikel 3 fastlægger, at der er *angivelsespligt* for personer, der indrejser i eller udrejser fra Fællesskabets toldområde, og som medbringer likvide midler på 15.000 euro eller derover. For at opfylde angivelsespligten skal vedkommende informere de kompetente myndigheder – korrekt og fyldestgørende - om navn, fødselsdato og sted, hvem, der ejer pengene, hvem, der er modtager af pengene m.v.. Oplysningerne vil kunne afgives mundtligt eller skriftligt.

Artikel 4 omhandler de *kompetente myndigheders beføjelser*, og giver – i henhold til nationale bestemmelser - toldmyndighederne beføjelser til at kontrollere personer og deres bagage, til at udspørge personer om oprindelse af likvide midler, samt til administrativt at træffe beslutning om at

tilbageholde de omhandlede likvide midler.

Artikel 5 indeholder bestemmelser om *registrering og bearbejdning af oplysninger*. Bestemmelsen fastlægger, at de oplysninger, der indhentes i forbindelse med kontrollen skal registreres og bearbejdes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der modtager dem og stilles til rådighed for hvidvaskningsmyndighederne i den samme medlemsstat. I de tilfælde hvor myndighederne i forbindelse med kontrol efter artikel 4 opdager et individ, der medfører penge i en mængde, der falder under grænsen i artikel 3, og hvor der samtidig er indikationer, der tyder på ulovlige aktiviteter i henhold til hvidvaskningsdirektivet, skal de kompetente myndigheder registrere en række oplysninger om navn, fødselsdato m.v.; disse oplysninger skal tilsvarende stilles til rådighed for hvidvaskningsmyndigheden.

Artikel 6 om udveksling af oplysninger, fastsætter, at oplysninger opnået gennem enten angivelsen i artikel 3 eller kontrollen i artikel 4, i de tilfælde hvor der i forbindelse med pengebevægelsen er indikationer om ulovlig aktivitet, kan videregives til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater. I de tilfælde hvor der er indikationer om, at fællesskabets finansielle interesser påvirkes, kan oplysningerne videregives til Kommissionen.

Artikel 7 vedrører *udveksling af oplysninger med tredjelande*. Det fastsættes, at oplysninger, der indhentes i henhold til forordningen kan videregives til tredjeland, under skyldig hensyntagen til såvel nationale bestemmelser som EU-forskrifter, og efter samtykke af den kompetente myndighed, der oprindeligt kom i besiddelse af oplysningerne.

Artikel 8 fastsætter, at medlemslandene - i overensstemmelse med national lovgivning - skal iværksætte en *sanktionsprocedure* ved overtrædelse af angivelsespligten samt ved ukorrekt eller mangelfuld angivelse. Medlemsstaterne skal oplyse Kommissionen om de sanktioner, der indføres.

Artikel 9 fastslår, at Kommissionen 3 år efter forordningens ikrafttræden skal aflevere en rapport om anvendelsen af forordningen til Europa-Parlamentet og Rådet. _

Artikel 10 fastslår, at forordningen *træder i kraft* på tyvende dagen efter offentliggørelsen i EF-tidende, og finder anvendelse på et senere tidspunkt, således at medlemsstaterne får mulighed for at tilpasse deres respektive lovgivning på området til de fælles regler.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet afsluttede sin 1. læsning den 15. maj 2003. Parlamentet var positivt over for forslaget, men foreslog flere ændringer, herunder der skulle være valgfrihed for medlemslandene mellem en angivelsespligt, der er skriftlig (obligatorisk) eller mundtlig (på opfordring). Parlamentet foreslår desuden, at retsakten vedtages i form af et direktiv i stedet for en forordning.

Nærheds- og proportionalitet

Kommissionen har i forslaget anført, at målet med forordningen - udbygningen af toldsamarbejdet med henblik på bekæmpelsen af grænseoverskridende hvidvaskning - ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne hver for sig.

Kommissionen har endvidere anført, at forordningen - i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Regeringen skønner på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Gældende dansk ret

Ved en tidligere ændring af toldloven, jf. lov nr. 387 af 6. juni 2002, fik ToldSkat beføjelse til at foretage kontrol og tilbageholde penge m.v., der medtages af personer, ved ind- og udrejse af Danmark. Loven gælder således ved både ind- og udrejse af andre EU-lande og ved ind- og udrejse af tredjelande.

C:\Documents and Settings\af\Lokale indstillinger\Temp\skatteudvalget.doc.DOC

Efter loven skal personer, der indrejser i eller udrejser af det danske toldområde, og som medtager penge m.v. uopfordret standse op for toldkontrol og har pligt til over for ToldSkat mundtligt at angive penge m.v., der overstiger værdien af 15.000 euro. Endvidere har ToldSkat hjemmel til at tilbageholde beløb, der overstiger værdien af 15.000 euro, og som frygtes at være forbundet med eller blive anvendt til overtrædelser af straffeloven.

Ved en tilbageholdelse skal ToldSkat straks underrette og overdrage sagen til politiet, der bl.a. skal vurdere, om der er grundlag for at anholde den pågældende.

Høring

Forslaget har været sendt til høring hos følgende organisationer m.v.: Advokatrådet, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Det Danske Handelskammer, Finansrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Håndværksrådet, Landbrugsrådet, Nationalbanken og Dansk Told- og Skatteforbund.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer oplyste i deres høringssvar, at de støtter Kommissionens og medlemslandenes bestræbelser på at forebygge og bekæmpe hvidvaskning og at forslaget ikke vil få negative konsekvenser for erhvervslivet.

Danmarks Rederiforeningen oplyste i deres høringssvar, at de finder, at forslaget bør præciseres, således at det ikke omfatter anløbende skibe, hvor der ikke sker overførsel af penge mellem skib og land, og heller ikke vedrører anløbende skibe, hvor overførsel mellem skib og land alene er et led i skibets forretninger.

Nationalbanken har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Rigspolicechefen og Statsadvokaten, har oplyst at de generelt støtter udkastet til forordning.

Dansk Told- og Skatteforbund har i deres høringssvar efterlyst mere information til befolkningen samt en diskussion af ressourcer.

Dansk Industri har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

HTS oplyser i deres høringssvar, at de ikke har bemærkninger til forslaget og at de vurderer, at det ikke vil give anledning til problemer med samhandelen med udlandet.

Foreningen Registrerede Revisorer har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Advokatrådet har i deres høringssvar oplyst, at forslaget ikke giver anledning til bemærkninger.

Tidligere forelæggelser

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg 10. juli 2002 (alm. del bilag 448, 2. samling 2001-02).

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der er lovgivningsmæssige konsekvenser ved forslaget. Således bør bestemmelsen i toldlovens §23, stk. 4, om toldmyndighedernes hjemmel til kontrol og tilbageholdelse ophæves, for så vidt angår personer, der indrejser og udrejser fra tredjelande.

Det vurderes, at omkostningerne ved en gennemførelse af den foreslåede ordning med en tvungen angivelsespligt vil medføre øget ressourceanvendelse for ToldSkat. Der er ikke på forhånd muligt at foretage en samlet opgørelse over den øgede ressourceanvendelse, idet Told- og Skattestyrelsen ikke umiddelbart har grundlag for at foretage en vurdering af antallet af angivelser. Eventuelle merudgifter forventes afholdt inden for rammerne af ToldSkat's flerårsaftale.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er vurderingen, at forslaget kan få visse positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet forslagets bestemmelser er med til at styrke indsatsen mod bekæmpelse af hvidvaskning.

**Dagsordenspunkt 7: Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet (a-punkt)
(KOM(2003)797)**

Baggrund

Kommissionen har ved dokument KOM (2003)797 af 18. december 2003 fremsat forslag til en ny forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet, forslag til ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgifter på forsikringspræmier og forslag til ændring af Rådets direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed.

Begrundelsen for forslaget er, at gensidig bistand mellem medlemsstaterne er et vigtigt redskab for det indre markeds funktion for medlemsstaterne, når de skal opkræve afgifter, sikre ligebehandling af erhvervsdrivende og bekæmpe svig. Bestemmelserne i direktiv 77/799/EØF og 92/12/EØF vedrørende administrativt samarbejde om punktafgifter samles i en ny forordning, hvor bestemmelserne styrkes og forenkles således, at brugerne får et enkelt og effektivt redskab til det administrative samarbejde.

Der ønskes således skabt én retlig ramme for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne på punktafgiftsområdet.

Hvis den gensidige bistand skal være effektiv, forudsætter det, at medlemsstaterne hurtigt og let, uopfordret eller efter anmodning, kan udveksle oplysninger om særlige tilfælde, hvor medlemsstaterne har brug for oplysninger, som en eller flere andre medlemsstater er i besiddelse af. I forslaget fastlægges derfor klare, bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne – herunder en klar retlig ramme for et decentraliseret samarbejde, for de centrale forbindelseskontorer, for udpegning af embedsmænd, for frist for meddelelse af oplysninger, for hjemmel til udveksling af embedsmænd, samtidig kontrol m.v.

Den 26. marts 1997 blev der på grund af den voksende svindel ved omsætningen af punktafgiftspligtige varer besluttet at nedsætte en ad hoc arbejdsgruppe, der skulle analysere situationen på tobaks- og spiritusområdet og fremsætte løsningsforslag. Rapporten blev godkendt af Rådet (ECOFIN) i maj 1998, og blandt de problemer som rapporten nævner er utilstrækkelig koordinering dels mellem de forskellige nationale administrationer dels mellem administrationerne og Kommissionen. Konklusionen i rapporten var, at direktiv 77/799/EØF er et for svagt retsgrundlag til, at der kan iværksættes et effektivt samarbejde.

Anbefalingen i rapporten var derfor, at der blev vedtaget lovforanstaltninger, som kan styrke mekanismerne til gensidig bistand og administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet.

Forslaget til en ny forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet følger samme principper og struktur som blev gennemført på momsområdet ved Rådets forordning nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift. Momsforslaget blev vedtaget med hjemmel i traktatens art. 93.

Gældende regler

Det nuværende retsgrundlag på punktafgiftsområdet, der giver mulighed for administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, er direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter. Punktafgiftsområdet var ikke oprindeligt omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, men blev ved direktiv 92/12/EØF udvidet til også at omfatte punktafgifter.

Forslagets formål og indhold

Det foreslås, at der vedtages en ny forordning, og at punktafgifterne fjernes fra anvendelsesområdet i direktiv 77/799/EØF, og at alle de bestemmelser, der handler om at indføre eller lette det

administrative samarbejde fjernes fra direktiv 92/12/EØF.

Nedenfor er beskrevet de væsentligste forslag til ændringer i forhold til de gældende regler.

A. Udvidet anvendelsesområde

Det præciseres, at forordningen vil få et bredere anvendelsesområde end blot transaktioner indenfor Fællesskabet som i de eksisterende direktiver. Det betyder blandt andet, at der kan udveksles oplysninger fra tredjelande således, at en medlemsstat, der modtager oplysninger fra et tredjeland kan sende dem videre til andre medlemsstater. Der kan også videregives oplysninger til tredjelande fra andre medlemsstater, dog under forudsætning af, at den medlemsstat, der oprindeligt har givet oplysningerne, samtykker heri.

Det fremgår af forslaget (artikel 1, stk. 2), at forordningen ikke berører anvendelsen af reglerne om gensidig bistand på det strafferetlige område.

B. Kommissionens rolle

De eksisterende direktiver indeholder alene bestemmelser om medlems-landenes gensidige samarbejde.

Det foreslås, at der fastsættes en række bestemmelser, hvorefter medlems-staterne får mulighed for at udveksle oplysninger med Kommissionen, eksempelvis oplysninger om de metoder og fremgangsmåder, der er anvendt eller antages at have været anvendt til at overtræde lovgivningen om punktafgifter.

Kommissionen får en rolle som den, der skal drage omsorg for, at det administrative samarbejde fungerer godt, men ikke varetage en operationel rolle i efterforskning og ved bekæmpelse af afgiftssvig.

Det er medlemsstaterne, der har ansvaret for, at den frie omsætning indenfor Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer fungerer, og Kommissionen, der skal optræde som koordinator og virke ansporende på området.

C. Decentralisering af det administrative samarbejde

Udvekslingen af oplysninger skal fortsat foregå via de kompetente myndigheder, men der skal for fremtiden være én overordnet ansvarlig myndighed – som eventuelt skal overvåge flere administrationer – i hver medlemsstat.

Hver myndighed

- skal udpege et bestemt centralt forbindelseskantor som særlig ansvarlig for samarbejdet,
- kan udpege forbindelseskantorer, som får en særlig kompetence til direkte at udveksle oplysninger,
- kan udpege kompetente embedsmænd, der direkte kan udveksle oplysninger.

Udveksles oplysningerne mellem forbindelseskantorer eller mellem kompetente embedsmænd skal oplysningerne samtidig sendes via de centrale forbindelseskantorer, der skal føre en liste over forbindelseskantorer og kompetente embedsmænd.

D. Samarbejde efter anmodning

Forslaget omdefinierer medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser. Der skelnes mellem en anmodning om I) oplysninger, II) anmodning om administrative undersøgelser, III) tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser, IV) anvendelse af samtidig kontrol og V) endelig en anmodning om meddelelse vedrørende akter og afgørelser.

Ad I) og II) Forslaget åbner mulighed for, at en medlemsstat kan anmode en anden medlemsstat om at foretage undersøgelser og indsamling af bevismateriale.

En medlemsstat kan nægte at foretage undersøgelser eller fremsende oplysninger under omstændigheder, hvor:

- den administrative byrde er uforholdsmæssig tung
- den bistandssøgende myndighed har ikke opbrugt sine egne sædvanlige informationskilder
- lovgivningen eller den administrative praksis i den bistandssøgte medlemsstat hindrer undersøgelser m.v.
- oversendelsen af oplysninger strider mod almene interesser eller kan føre til offentliggørelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode.

Der foreslås indført en frist på 3 måneder til at fremsende de ønskede oplysninger.

Ad III) Forslaget giver i art. 11 mulighed for, at repræsentanter for skatte-administrationen i en medlemsstat er tilstede på en anden medlemsstats område, når de to medlemsstater ønsker det. Samtidig indføres der bestemmelser, som præciserer alle parterets rettigheder og forpligtelser, samt præciserer hvilke procedurer, der skal følges af de nationale repræsentanter, der medvirker til at foretage undersøgelser i en anden medlemsstat.

Ad IV) I forslaget fastsættes dels en mulighed for medlemsstaterne til at gøre brug af samtidig kontrol, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end en national kontrol. Desuden indføres en ordning, der præciserer alle parterets rettigheder og forpligtelser samt de store linjer i de procedurer, der skal følges.

Ad V) Forslaget giver mulighed for en anmodning om meddelelser af akter og afgørelser – herunder retlige, selvom der endnu ikke foreligger en fordring til inddrivelse ved de bistandssøgende myndigheder.

E. Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Forslaget giver mulighed for, at der i visse særlige situationer sker automatisk udveksling af oplysninger:

- i situationer, hvor der er forekommet uregelmæssigheder, overtrædelser eller der er mistanke herom i en anden medlemsstat,
- i situationer, hvor der er forekommet uregelmæssigheder, overtrædelser eller der er mistanke herom i en medlemsstat, hvor det har følger for en anden medlemsstat,
- i situationer, hvor der er mistanke om svig eller tab af afgifter i en anden medlemsstat.

Der foreslås to typer udveksling:

- 1) lejlighedsvis automatisk udveksling og
- 2) regelmæssig automatisk udveksling (løbende afgivelser af oplysninger)

Medlemslandene skal afgøre om de vil deltage i udveksling af en særlig kategori af oplysninger, og om det skal ske via regelmæssig eller lejlighedsvis automatisk udveksling.

F. Hindringer for udveksling af personoplysninger

Der foreslås ophævet visse begrænsninger i udvekslingen af personoplysninger, der i dag følger reglerne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (persondataloven). En hjemmel til fastsættelse af en sådan begrænsning findes i art. 13 i

databeskyttelsesdirektivet. Visse medlemsstater informerer systematisk den person der berøres af udvekslingen af oplysninger, hvilket efter forslaget hindrer effektiviteten af udvekslingen og bevirker, at andre medlemsstater tøver med at gøre brug af bestemmelserne om gensidig bistand.

Forslagets art. 31, stk. 4 fastsætter derfor, at medlemsstaterne skal begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i art. 10, art. 11, stk. 1 og artikel 12 og 21 i direktiv om persondatabeskyttelse således, at det ikke er til hindring for, at forordningen kan fungere effektivt.

G. Udveksling af oplysninger med tredjelande

Den nuværende retlige ramme udgør ikke et retsgrundlag for udveksling af oplysninger med tredjelande. Når svig med punktafgifter er knyttet til import- og eksporttransaktioner, er det muligt at anvende toldsamarbejds-instrumenterne.

Forslaget giver således mulighed for meddelelse til alle medlemsstater af oplysninger, som stammer fra et tredjeland, i henhold til en bilateral aftale. Hvis oplysningerne er af interesse for Fællesskabet kan de ligeledes meddeles Kommissionen.

Endvidere giver forslaget mulighed for, at de oplysninger, der indhentes ved anvendelse af denne forordning, meddeles et tredjeland med samtykke fra de kompetente myndigheder, der har afgivet dem.

H. Bevismateriale

Forslaget giver mulighed for, at erklæringer, attester, informationer, dokumenter, bekræftede genpartier og alle oplysninger, der er opnået af repræsentanterne for den bistandssøgte myndighed og videresendt til den bistandssøgende myndighed, kan anvendes som bevismateriale af de kompetente instanser hos den bistandssøgende myndighed på samme måde som de tilsvarende nationale dokumenter.

Høring

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder og Kommissionen. Høring af erhvervslivet er derfor vurderet at være unødvendigt. Forslaget er sendt til høring i Datatilsynet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har afsluttet første læsning, jf. betænkning A5-0157/2004. Europa-Parlamentet tilslutter sig Kommissionens opfattelse med hensyn til valg af retsgrundlag og begrundet det blandt andet med, at forslagens formål er at modernisere og styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes skatteadministrationer og ikke at indføre regler til bekæmpelse af skatte- og afgiftssvig ved at pålægge de skatte- og afgiftspligtige nye forpligtelser eller give medlemsstaterne eller Kommissionen nye beføjelser til at kontrollere de skatte- og afgiftspligtige.

Europa-Parlamentet finder, at en vedtagelse af forslaget til direktiv på baggrund af traktatens fiskale bestemmelser tilsidesætter Europa-Parlamentets beføjelser og vil være i strid med den institutionelle balance, der fastsættes i traktaterne.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Reglerne i direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder indenfor området direkte og indirekte skatter blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 635 af 13. december 1978 om gensidig bistand inden for området direkte skatter mellem stater, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber. Loven trådte i kraft den 1. januar 1979.

Loven er fortsat gældende og i henhold til lovens §§ 2, 4 og 5 er der udsendt bekendtgørelse nr. 965 af 5. december 1986, senest ændret ved bekendtgørelse nr. 1186 af 12. december 2003.

Den foreslåede ændring af direktiv 77/799/EØF vil formentlig kræve ændring af lov om gensidig bistand samt en ændring af bekendtgørelsen.

De foreslåede ændringer i direktiv 92/12/EØF – (cirkulationsdirektivet) vil kunne medføre ændringer i mineralolieafgifts-, tobaksafgifts-, og spiritusafgiftslovgivningen.

Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Det skønnes, at forslaget vil virke svigsbekæmpende og derved kan indebære et begrænset merprovenu til staten.

Administrative konsekvenser

En intensivering af udvekslingen af oplysninger på punktafgiftsområdet skønnes ikke umiddelbart at medføre nævneværdige forøgede administrative udgifter. Eventuelle øgede administrative udgifter i ToldSkat forventes således afholdt inden for de eksisterende rammer.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder og Kommissionen og må derfor nødvendigvis gennemføres på fællesskabsniveau. Således skønnes forslaget at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 6. maj 2004 til forhandlingsoplæg.

Dagsordenspunkt 8:

Udvidelse af voldgiftskonventionen (a-punkt)

Baggrund og indhold

På ECOFIN den 16. november 2004 ventes EU-landene at træffe beslutning om at godkende en konvention om, at voldgiftskonventionen af 23. juli 1990 også omfatter de nye EU-lande – med henblik på at EU-landene kan underskrive ”udvidelses-konventionen”.

Voldgiftskonventionen fra 1990 blev indgået med hjemmel i artikel 220 (nu artikel 293).

Konventionens formål er at ophæve dobbeltbeskatning i tilfælde, hvor skattemyndighederne i to EU-lande er uenige om fastsættelsen af interne afregningspriser - og dermed den skattepligtige fortjeneste - ved samhandel mellem forbundne foretagender i de to lande. Hvis det ene land forhøjer fortjenesten for foretagendet i dette land, uden at det andet land tilsvarende nedsætter fortjenesten for foretagendet i det andet land, medfører det dobbeltbeskatning, under antagelse af, at den samlede fortjeneste er opgjort korrekt. Virksomheden kan så indbringe spørgsmålet om afregningspriser for et uafhængigt voldgiftsudvalg.

Ved en konvention af 21. december 1995 blev voldgiftskonventionen udvidet til også at omfatte Finland, Sverige og Østrig.

Voldgiftskonventionen er tidsbegrænset med fem års gyldighedsperiode. Konventionen trådte i kraft med virkning fra 1. januar 1995 og udløb således 31. december 1999.

EU-landene indgik den 25. maj 1999 aftale om en forlængelsesprotokol, hvorefter konventionens gyldighedsperiode forlænges med fem år, og gyldighedsperioden derefter automatisk forlænges med fem år ad gangen, med mindre et EU-land gør indvendinger. Forlængelsesprotokollen træder først i kraft, når alle hidtidige 15 EU-lande har gennemført deres godkendelsesprocedurer. Da Italiens og Portugals parlamenter netop har godkendt forlængelsesprotokollen får voldgiftskonventionen igen virkning fra 1. november 2004.

Det irske formandskab fremsatte forslag til en konvention mellem EU-landene - under henvisning til Traktatens artikel 293 - hvorefter de nye EU-lande bliver omfattet af voldgiftskonventionen.

Forslaget medfører, at listen over omfattede skatter udvides med de nye EU-landes skatter, ligesom listen over kompetente myndigheder udvides med de nye EU-landes myndigheder. Desuden skal voldgiftskonventionen på hver af de nye EU-landes sprog optages som bilag.

Formandskabet har foreslået, at udvidelseskonventionen skal træde i kraft mellem hver af de kontraherende lande, der har ratificeret den, med virkning fra den 1. dag i den tredje måned efter deponeringen af det sidste ratifikationsinstrument fra de pågældende lande.

Subsidiaritetsprincippet

Sagen skønnes ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet, da en eventuel dobbeltbeskatning involverer myndigheder i flere medlemslande.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Udvidelseskonventionen skal godkendes af Folketinget – på samme måde som Folketinget godkendte voldgiftskonventionen, udvidelseskonventionen fra 1995 vedr. Finland, Sverige og Østrig samt forlængelsesprotokollen fra 1999.

Udvidelseskonventionen skønnes ikke at medføre væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Udvidelseskonventionen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 9:

Adfærdskodeks til voldgiftskonventionen (a-punkt)

Baggrund og indhold

På ECOFIN den 16. november 2004 ventes EU-landene at tiltræde en adfærdskodeks for effektiv anvendelse af voldgiftskonventionen af 23. juli 1990.

Konventionens formål er at ophæve dobbeltbeskatning i tilfælde, hvor skattemyndighederne i to EU-lande er uenige om fastsættelsen af interne afregningspriser - og dermed den skattepligtige fortjeneste - ved samhandel mellem forbundne foretagender i de to lande. Hvis det ene land forhøjer fortjenesten for foretagendet i dette land, uden at det andet land tilsvarende nedsætter fortjenesten for foretagendet i det andet land, medfører det dobbeltbeskatning, under antagelse af, at den samlede fortjeneste er opgjort korrekt. Virksomheden kan så indbringe spørgsmålet om afregningspriser for et uafhængigt voldgiftsudvalg.

Der er udarbejdet en adfærdskodeks som har til formål at skabe bedre rammer for en effektiv anvendelse af voldgiftskonventionen. Adfærdskodeksen indeholder bl.a. anbefalinger vedrørende sprog, udveksling af dokumenter mellem de involverede skattemyndigheder, starttidspunkt for de tidsfrister, der er indeholdt i konventionen, etableringen af det uafhængige voldgiftsudvalg samt ydelse af henstand med skatteopkrævningen under voldgiften.

Subsidiaritetsprincippet

Sagen skønnes ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet, da en eventuel dobbeltbeskatning involverer myndigheder i flere medlemslande.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Adfærdskodeksen vil ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Adfærdskodeksen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.